



ת"פ 20411/07/21 - חנה ניר נגד אנדריי סקוברב, אולגה קפלן בעצמם

בית משפט השלום בקריות

תפ"מ 20411-07-21 ניר נ' סקוברב ואח'
תיק חיצוני:

לפני תובעת
לפני כבוד השופטת אלואז זעוררה-עבדאלחלים
חנה ניר
ע"י ב"כ עו"ד אושי אלמליח ואח'
נגד
נתבעים
1. אנדריי סקוברב
2. אולגה קפלן בעצמם

פסק דין

לפניי תביעה לפינוי מושכר שהוגשה בהתאם להוראות פרק י"ב לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט - 2018 (להלן: "תקנות סדר הדין האזרחי").

רקע וטענות הצדדים:

1. התובעת בעלת זכויות בנכס מקרקעין ששטחו 205 מ"ר המהווה חלק מחלקה 33, גוש 18707, ברח' יערה 21, בכפר ורדים (להלן: "המושכר").
2. אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 23.06.2021 נחתם בין התובעת לנתבעים הסכם שכירות בלתי מוגנת לתקופה של שנה, החל מיום 04.07.2021 ועד ליום 03.07.2022 (להלן: "ההסכם"). בהתאם להסכם היה על הנתבעים לשלם לתובעת מדי חודש סך של 5,400 ₪ (להלן: "דמי השכירות"), וזאת באמצעות 12 המחאות שיימסרו לידה, מעבר להמחאות נוספות בגין שירותי חשמל ארנונה וכו', שיק בטחון והעמדת ערבויות.
3. לפי הנטען בתביעה ועובר לתחילת תקופת השכירות, הודיעו הנתבעים לתובעת ביום 30.06.2021 כי הם שוקלים מחדש את ההסכם, ובשל כך הודיעה להם התובעת באותו יום על ביטול ההסכם (להלן: "הודעת הביטול"), וזאת משום הפרות על ידי הנתבעים המתבטאות באי העמדת הביטחונות לפי ההסכם, ותשלום באמצעות המחאות של חברת "דורימר מערכות מידע" שבבעלותה של הנתבעת מס' 1, המצויה בהליכי פירוק.
4. חרף הודעת הביטול מצד התובעת, כך לטענתה, פרצו הנתבעים ביום 02.07.2021 למושכר וזאת בטרם מועד תחילת ההסכם והם שוהים בו יחד עם שבעת ילדיהם (שמונת ילדיהם לגרסת הנתבעים).



5. לטענת התובעת מהשלב הראשון עשו הנתבעים מניפולציות בין היתר בכך שאילצו אותה להסכים לקבל שיק דחוי ליום 10.07.2021, ולא קודם לתקופת השכירות; המציאו לה ערבות של אבי הנתבעת מס' 1 וכאשר התברר כי לא נתן הסכמה לכך המציאו ערבות של גורם אחר שהתובעת לא הסכימה לו.
6. בין הצדדים, כך לפי הנתען, התגבש סיכום נוסף שהיה מיועד לרפא את הפגמים לעיל; כאשר הסכימה הנתבעת מס' 1 לשלם מראש עבור שני חודשי שכירות בעצמה ישירות למי שייצג את התובעת באותה עסקה, עו"ד איתן פלג, והייתה כוונה לחתום על תוספת להסכם המגלמת את ההסכמות הנ"ל. דא עקא שבשל התערבותו כאמור של הנתבע מס' 2 ושיחתו עם עו"ד פלג ביום 30.06.2021 שכללה קללות מצדו, התוספת לא יצאה אל הפועל, והנתבעים הודיעו אז כי הם שוקלים מחדש את ההסכם משום השיחה שלא הייתה לרוחם. למחרת, 01.07.2021, כך לפי הנתען, הודיעו הנתבעים לתובעת באמצעות הנתבעת 1 כי למרות אותה שיחה בכוונתם לממש את ההסכם.
7. השתלשלות העניינים המפורטת לעיל הביאה את התובעת כך לטענתה להחליט על ביטול ההסכם ועל כך שלחה לנתבעים הודעה מפורטת. התובעת מסרה לנתבעים את המפתחות כבר במועד החתימה על ההסכם, אולם עם ביטולו דאגה להחליף את המנעולים, באותו היום.
8. ביום 02.07.2021, ערב כניסת שבת, כך לפי הטענה, נכנסו הנתבעים למושכר שלא כדין, בפריצה, לגרסת התובעת, כאשר לפי חשדה הנתבעים נטלו את המפתחות החדשים מדירתה.
9. לגרסת התובעת בתביעתה, הנתבעים פלשו לדירתה, שמצויים בה דברים יקרי ערך, לרבות ציוד של השוכרים הקודמים אשר לא הספיקו לפנותו, שוהים ומתגוררים בו ללא רשות עוד בטרם תקופת השכירות המתוכננת. בהמשך הותירה הנתבעת מס' 1 בדירת התובעת מכתב הממוען לה, המתאר את נסיבות בחירתם להיכנס לדירה.
10. בין לבין התובעת, לגרסתה, פנתה למשטרה אודות מעשי הנתבעים ובחרה ליצור מצג של רוגע, בכדי לפנות באופן מסודר בתביעה דנא.
11. התובעת מבססת את תביעתה שלפניי על דיני החוזים וזכותה לביטולו של ההסכם בשל הפרה יסודית, המתבטאת באי הצגת ערבים מתאימים, פלישה למושכר שלא כדין ועוד.
12. הנתבעים בהגנתם הכחישו טענות התובעת, פירטו את התקשרותם עם התובעת באמצעות משרד תיווך מיכל וכן נדל"ן, הביקור שערכו בנכס, סיכום תנאי החוזה ועריכת חוזה השכירות ביום 23.06.2021. לטענתם, בין היתר, הם פעלו בהתאם למוסכם, מילאו את חלקם בהסכם במלואו, מסרו לתובעת 12 המחאות, לרבות שיקים לביטחון, ואף ביצעו פעולות למימוש הסכם השכירות (כגון סיום ההתקשרות עם המשכיר הקודם, רישום ילדיהם למסגרות חינוך חדשות, תיאום הובלה ועוד). המחלוקת בין הצדדים נתגלעה לפי הטענה, לאחר שביום



30.06.2021 יצר עמם קשר עו"ד פלג, והפציר בהם להסכים על שינויים בחוזה המהווים מבחינתם הרעה בתנאיו, וזאת כתנאי ליישום החוזה.

13. בשל יחסו של עו"ד פלג כלפיהם, כך לפי הנטען שלחו לתובעת את אותה הודעה לפיה הם שוקלים מחדש את ההסכם, אולם כבר למחרת בבוקר הודיעו כי הם מוכנים להסכם במתכונתו הנוכחית. הנתבעים כך לפי הנטען, הופתעו ו"חרב עולמם", על החלטת התובעת לבטל את החוזה וסיכולו על ידה, והם חששו להיוותר ללא קורת גג. בשל כך, ולאחר סיור שערך הנתבע 2 במושכר ומשגילה כי הוא פנוי, אספו הם את ילדיהם ונכנסו אליו ערב קבלת שבת. הנתבעים טענו כי דלתות הבית לא היו נעולות ומשום כך אין מדובר בפריצה.

14. הנתבעים עמדו בהגנתם על כך שהם נכנסו לדירה מכוח ההסכם שעדיין במחלוקת וטעון הכרעה.

דין והכרעה:

15. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי, והתרשמתי מהם בצורה בלתי אמצעית, בחנתי את טענות הצדדים ועיינתי בכלל המסמכים שהונחו לפניי, מצאתי כי יש להיעתר לתביעה.

16. פסק-הדין ינומק באופן תמציתי כמצוות תקנה 82 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, ובהתאם להתרשמותי מהצדדים והראיות שהוצגו. בהתאם לתקנות, תביעה לפינוי מושכר מוגבלת לסעד זה בלבד ומשכך, אין בפסק-הדין כדי למצות את כלל הטענות ההדדיות שבין הצדדים, אלא במידת הצורך להכרעה בהליך זה.

17. דיני החוזים מאפשרים לצד לחוזה לבטלו בין היתר במקרים בהם הצד שכנגד הפר אותו הפרה יסודית, קרי, הפרה שאדם סביר לא היה מתקשר בחוזה אילו צפה את ההפרה ותוצאותיה, או הפרה אשר הוגדרה בחוזה ככזו (ראו: סעיפים 6-7 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970).

18. בטלותו של החוזה יכולה להילמד מהתקשורת בין הצדדים כפי שהוצגה לפניי, והיא נעוצה בין היתר בהתנהגותם של הנתבעים אשר יצרו לפני הצד שכנגד מצג לפיו אינם חפצים בקיום החוזה. הדברים באים לידי ביטוי במסרון שהפנו לתובעת המלמד כי הם עדיין שוקלים את ההסכם, ומנגד העובדה שלא פעלו בהתאם לתנאי החוזה, ונכנסו להתגורר בנכס שלא לפי התאריכים שסוכמו, בזמן ששוררת בין הצדדים אי הסכמה מהותית. זאת עשו הנתבעים בהחלטה חד צדדית, ללא אישורה של התובעת, כפי שהודה הנתבע מס' 1 בעדותו (ראו: עמ' 6, שורות 35-36).

19. זה המקום להפנות לתוכנה של הודעה כתובה בכתב יד מיום 03.07.2021 שהשאירה הנתבעת 1 בבית התובעת על גבי פתק: **"חנה שלום! ברצוני להבהיר את הסוגיה. החלטנו להקדים ולהיכנס לנכס המושכר לקרת שבת במקום יום ראשון מסיבות שלהלן: כפי שציינתי, החוזה שכירות שבינינו תקף ועומד. לפי**



כך לרוח הדברים של יומיים אחרונים שפתאום צצו, ברור לנו כמדובר בניסיון סיכול החוזה ע"י מניעת כניסה פיזית לבית. במקרה זה על פי דיני חוזים על צד בחוזה לפעול לאכיפתו באמצעים סבירים. נוכח עובדות אלו הקדמת כניסתנו היא צב חוק ומחוייב מציאות. כמו כן, ביטול החוזה אינו מתבצע באופן וולונטרי, אלא נתון להחלטת בית המשפט. אני מציעה לשקול מחדש המשך צעדייך ולאכוף את החוזה שבינינו. תודה על הצעת עזרה. נשמח לארח אותך לארוחת בוקר לכל הפחות כוס תה. אולגה קפלן" (הטעויות במקור - אז).

20. את כניסת הנתבעים לבית התובעת הסבירה הנתבעת 2 בעדותה, כי ביום 01.07.2021 ולפני כן עברה היא ובעלה ליד הדירה וראו הם כי היא ריקה. בכך נחה דעתם, כך לגרסתם, כי הדיירים הקודמים עזבו. הנתבעת העידה כי הבית היה ריק וחשוך, אך היו תמונות (כפי שאישר הנתבע 1 בעדותו בעמ' 7, שורות 22-25) ודברים מהדיירים הקודמים, כגון בובה. הנתבעים שהו בסמיכות לבית, הסתכלו עליו מהרכב לבדוק אם יש בו דיירים. לשאלה מדוע לא פנו לתובעת, השיבה כי התובעת ביקשה שלא לדבר עמם וכי התנהגותו של עוה"ד פלג לא הייתה ראויה בעיניהם (עמ' 12, שורות 12-22). הנתבעים ציינו בסעיף 7 להגנתם, והנתבע 1 אף אישר את הדברים בעדותו לפני, כי למעשה הוא ביקר בנכס אף קודם לכניסה בסיור מקדים, שעה שהילדים שוהים ברכב (ראו: עמ' 7, שורות 13-5). העובדה שהנתבעים הגיעו דווקא עם רדת החשכה, ערב כניסת שבת, תומכת במסקנה לפיה ערכו תכנון מראש וביקשו להיכנס למושכר שלא על דעת התובעת ושלא בידיעתה או הסכמתה.

21. בעניין זה אפנה לעדותה של התובעת שמסרה כי עם קבלת הודעת ה-WhatsApp מהנתבעת 2 שנוסחה הינו: **"לצערנו נאלץ לשקול מחדש דבר שכירות בשל עלבון אליו נחשפנו"**, הבינה זאת כביטול ההסכם מצדם. כך גם הבינה את הדברים מבא כוחה (ראו: עמ' 5, שורות 19-21). את עדותה זו מצאתי מהימנה וסבירה בנסיבות העניין. הנתבעת 2 העידה בהקשר זה כי אין משמעה של ההודעה ביטול ההסכם (עמ' 11, שורות 14-15). לא אוכל לאמץ גרסתה זו, שכן נוסח ההודעה מדבר על שקילה מחדש של "דבר השכירות", קרי העסקה עצמה, להבדיל מתנאיה. אף בכתב ההגנה (בסעיף 4) רשמו הנתבעים כי רצונם היה לבחון מחדש את עניין השכירות. גם אם קיימת אי בהירות מסוימת בעניין זה, מצאתי כי זכותה של התובעת הייתה לפקפק בכוונת הנתבעים לקיים את החוזה בנסיבות אלו. אילו חפצו הנתבעים לקיים את חוזה השכירות, היה עליהם לנ ג דרך ראויה, תוך תיאום עם התובעת, ולא כפי שעשו בפועל.

22. לא זו אף זו, שוכנעתי כי מלבד זכותה של התובעת שלא לקיים את החוזה בנסיבות שנוצרו, הייתה לה גם הזכות לבקש את ביטולו.

23. שוכנעתי כי הנתבעים לא מילאו את חובתם בהתאם לסעיף 11.2 להסכם השכירות לפרק ה"בטחונות" שם נרשם כי השוכר מתחייב **"להחתים שני ערבים טובים לשביעות רצונו של המשכיר..."**. לשונה של תניה זו ברורה ומשמעה כי על הנתבעים להמציא לתובעת ערבויות אשר יהיו מקובלות עליה. הגם שפרק זה להסכם, בשונה מחלקיו האחרים, לא הוגדר כ"יסודי", מצאתי כי במצבם הכלכלי של הנתבעים המשתקף מהחומר שהונח לפניי ובכלל זה העובדה כי התשלומים בוצעו בהמחאות חברתה של הנתבעת מס' 2 המצויה בפירוק, רשאית הייתה התובעת לתהות על קנקן של הערבויות כפי שהוצגו ולעמוד על טיבן. שוכנעתי כי אילו ידעה



התובעת שלא תוצגנה ערבויות לשביעות רצונה בנסיבות המקרה דנן, הייתה נמנעת כאדם סביר מהתקשרות בחוזה האמור. גם אם כטענת הנתבעים, ההמחאות שניתנו על ידם נפרעו לפי שעה, אין המדובר בסימן לבאות. ערבויות על פי טיבן וטבען באות למזער סיכון, אשר התממשותו הינה שאלה של הסתברות.

24. מטעמה של התובעת הוגש תצהירו של מי שייצג אותה בעסקה וערך את טיוטת ההסכם, עו"ד איתן פלג. לאחר שבחנתי את עדותו נתתי בה את מלוא האמון. עו"ד פלג הצהיר בין היתר כי נפגש עם אמה של הנתבעת 2 במקום עבודתה. אמה של הנתבעת 2 הוצעה כערבה וממנה למד כי הערב המוצע הנוסף, אבי הנתבעת 2, מסרב לפי שעה לחתום. עו"ד פלג הצהיר כי חרף הסכמתו אותה עת לקבל ערבות חלופית מאת גברת בשם דורה אלייב שהייתה במקום, סבר כי נסיבות העניין מחייבות הידוק הבטוחות. בהקשר זה הבהיר עו"ד פלג בעדותו לפניי כי החתמתה של הערבה אלייב במקום אבי הנתבעת 2 לא נבעה משום שביעות רצונו או רצונה של התובעת מן הערבה, אלא רק משום שהעדיף להחתים את הערבה המוצעת, בכדי לא להגיע פעם נוספת למקום עבודתה של אם הנתבעת, אם תימצא הערבות החלופית מתאימה.

25. לטענת הנתבעים, בהינתן כי ההפרה המתבטאת באי המצאת הערבויות במועד איננה יסודית, הייתה על התובעת חובה לתת להם התראה ולאפשר להם לתקן את הפגם. אין בידי לקבל טענתם זו. אילו ידעה התובעת דבר מצבם הכלכלי של הנתבעים, יכולה הייתה לשקול אם להתקשר בעסקה זו או לחפש שוכרים אחרים. גם לאחר שהתברר לתובעת, כי אבי הנתבעת 2 מסרב להמציא ערבות, וכי ההמחאות שניתנות לה הינן של חברה בפירוק, פעלה התובעת באמצעות מייצגה, עו"ד פלג, להשלים את העסקה באמצעות הידוק הבטוחות. משכך, גם אם תאמר שהייתה עליה חובה להתריע לפני הנתבעים טרם ביטול החוזה, הרי שהיא עשתה כן. דווקא פעולתה זו הביאה את הנתבעים להציג לה מצג חדש לפיו ספק בכלל אם בכוונתם להמשיך במשא והמתן לקראת חוזה סופי.

26. נסיבות אלו, קרי הנסיבות אשר הביאו את מייצגה של התובעת בעסקה לפעול מול הנתבעים, באות לידי ביטוי במצבם הכלכלי של הנתבעים, העובדה שההמחאות שניתנו הינן של חברה בפירוק מרצון, וה- "סכסוך" הפנימי המשתקף מן העובדה שאבי הנתבעת 2 אינו מוכן לערוב לה. באותה הזדמנות פעל עו"ד פלג מול הנתבעת 2 למציאת פתרון אלטרנטיבי בדרך של הכנת נספח לחוזה הכולל הידוק תנאי החוזה. כפי שהצהיר עו"ד פלג, שיחה טלפונית אשר התקיימה בינו לבין הנתבע 1 הגיעה לטונים לא נעימים, ואף גלשה לקללות מצד האחרון, וממנה הבין כי הנתבעים אינם שלמים עם ההסכמות. בדיעבד, כך מסתבר, ראו הנתבעים בפנייתו של עו"ד פלג כניסיון לשנות את תנאי החוזה המקוריים כמעשה "נוכלות", כך לגרסתם, ומשום כך הודה הנתבע 1 כי סירב לחתום על התוספת להסכם (ראו בהקשר זה עדות הנתבע 1 בעמ' 6, שורות 17-21).

27. גרסת הנתבע 1 לפיה עו"ד פלג ביקש לשוחח דווקא עם רעייתו, הנתבעת 2, כדי להשפיע עליה ב"נוכלות", לשנות את תנאי ההסכם, איננה סבירה זאת בהינתן כי הנתבעת 2 מסרה עצמה בעדותה לפניי כי היא מי שהייתה ה"רוח החיה" בעסקה (עמ' 9, שורות 24-25) ועל כן אך הגיוני היה שעו"ד פלג יבקש להסדיר את המחלוקת מולה דווקא.



28. עו"ד פלג חזר על הדברים בעדותו לפני והבהיר בין היתר, כי לאחר חתימת ההסכם, משהוברר לו כי אבי הנתבעת 2 מסרב לחתום על הערבות, ביקש ממנה להדק את הערבויות, דרש תשלום מראש עבור שני חודשים (עמ' 2, שורות 33-36), והבין משיחתו עם הנתבעת 2 כי הנתבעים בשלב זה שוקלים מחדש את תנאי החוזה (עמ' 3, שורות 7-12).

29. הנתבע מס' 1 אישר בעדותו לפני את דברי עו"ד פלג בהקשר זה, לפיהם אבי הנתבעת מס' 2 אכן סירב וחזר בו ממתן הערבות, וכי ערבותו הוחלפה בערבותה של הגב' אלייב. בכך, לגרסתו, ראה בדרישת הבטוחות כמקוימת (עמ' 6, שורות 1-13). כך גם אישרה את הדברים הנתבעת 2 (עמ' 10, שורות 1-4, עמ' 11 שורות 7-9).

30. לא שוכנעתי בטענת הנתבעים, כי התובעת ביקשה לשנות את תנאי ההסכם לרעה; אכן, התובעת ביקשה, באמצעות מי שייצגה, להקדים תשלומים לכל הפחות בעבור שני החודשים, אך זאת משום התנהלות הנתבעים אשר התנהגותם מהווה גם היא סוג של סטייה מתנאי ההסכם, המתבטאת בין היתר בהחלפת הערב.

31. זה המקום להזכיר כי הנתבעים ביקשו לזמן לעדות את מר מאיר חן, המתווך שנכח בחתימת ההסכם, אשר לטענתם, עדותו יכולה לשפוך אור בדבר "מניפולציות" של התובעת, לכאורה, כך לטענתם. אלא שעדותו של האחרון הייתה עדות מהימנה ותמכה דווקא בגרסאותיהם של התובעת ועו"ד פלג. העד מאיר חן העיד כי הבין מהתובעת ומייצגה, עו"ד פלג, שהנתבעים לא המציאו את הערבויות הנדרשות. למרות עובדה זו, הנתבעת 2 הסכימה לשלם לו את דמי התיווך בטענה כי העסקה מתנהלת כרגיל (עמ' 7, שורות 32-36). מר חן העיד כי מייצגה של התובעת הודיע לו גם בעל פה, וגם באמצעות דוא"ל, כי העסקה מבוטלת והתובעת אף שיתפה אותו בכך שהחליפה את המנעולים (עמ' 8, שורות 1-6). העד גם אישר את התאריך המוסכם של הכניסה לדירה, אילו הדברים היו מתנהלים כשורה, וזאת רק ביום 04.07.2021 (שם, שורות 28-31). העד ציין לפני כי השיב את דמי התיווך עבור העסקה כי מבחינתו זו לא יצאה אל הפועל (עמוד 8, שורה 1).

32. אני מקבלת את גרסת התובעת וקובעת כי היה לה בסיס איתן להאמין כי אין בכוונת הנתבעים לפי שעה לקיים את החוזה. התובעת רשאית הייתה להבין מתוכן השיחות שקוימו, כי הנתבעים אינם מקבלים על עצמם את תנאי החוזה, לאחר החלפת הערב ולאחר השיחה אשר קוימה עם מייצגה בעסקה, עורך הדין פלג. בנסיבות שנוצרו, רשאית הייתה התובעת גם לבטל את ההסכם מיוזמתה.

33. הנתבעים אינם חולקים על כך כי נכנסו לנכס ביום 02.07.2021 עובר לתאריך שהוסכם בחוזה, גם אילו קיים כדבעי, קרי ביום 04.07.2021, מועד לו הסכימו לטענתם כדי לאפשר לדיירים הקודמים להתפנות. דא עקא, שגם אלמלא המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים, כניסה לנכס לפני המועד המוסכם, היא כניסה שלא כדין, גם אם אין הדלתות היו נעולות כטענתם, והיא טומנת בחובה גם פוטנציאל לפגיעה חמורה בפרטיותה של התובעת או מי מטעמה.



34. הנתבעים עשו זאת במודע ואף הבהירו בהגנתם, כי ברור היה שאם לא יפעלו כך, כניסתם בתאריך הנקוב בחוזה לא הייתה מתאפשרת על ידי התובעת (ראו סעיף 7 לכתב ההגנה). כניסתם זו בניגוד להסכם, איננה מהווה "מסירה" של הנכס כמשמעות הדבר בסעיף 18 לחוק השכירות והשאילה, תשל"א - 1971, ובפרט סעיף 25 (א) לחוק זה הקובע את הכניסה לדירה מושכרת שהצדדים הסכימו עליו לפי חוזה השכירות למגורים. מועד זה לא יכול היה להיות קודם ליום 04.07.2021.

35. הנתבעים לא הציגו לפני כל מקור חוקי שאפשר להם לאכוף את החוזה בדרך זו כטענתם, וזאת לא בכדי והדרך הנכונה לפעול מצדם הייתה לכל היותר באמצעות הגשת תביעה לאכיפת ההסכם ולפיצויים, אם וככל שבפיהם טענות בעניין זה. במצב הנתון, הם מחזיקים בנכס שלא כדין והוראת סעיף 16 לחוק המקרקעין, תשכ"ט - 1969, מקנות לתובעת את הזכות לדרוש את סילוקם.

36. בנסיבות אלה, ולאור נימוקיי לעיל, אני מקבלת את התביעה ומורה לנתבעים, ביחד ולחוד, לפנות את המושכר עד 30.9.21.

37. התובעת תשיב לנתבעים את כלל ההמחאות אשר היא מחזיקה בידה, זולת אלו המתייחסות לתקופה בה התגוררו הנתבעים במושכר וזאת לא יאוחר מיום 30.9.21.

38. הנתבעים, ביחד ולחוד, יישאו בהוצאות התובעת בסך ₪ 7,500 (הסכום כולל החזר האגרה ששולמה, הוצאות ושכר טרחת עו"ד), אשר ישולמו תוך 30 ימים מהיום, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תמציא עותק פסק-הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.